

ĆENGINA SMRT

Oštreći se i za veća djela
Sarajlija

"Tita mi!"

Pogleda ga još jednom.

"Svega mi!"

Pogleda ga još jednom, ali 'nako.

"Ka t' ka'em!"

Gledao je pred sebe, kroz prljavu šoferšajbnu. Kola usporiše i sasvim se zaustaviše pred još jednom rampom iza koje je stajao crnac u bermudama i kratkoj, još šarenijoj košulji. Bijelim dlanom im je pokazivao da stanu.

"Matero mi, pošiz'ću. Š'a koji kurac ima da pokaziva da stanemo kad smo već stali."

"E", prvi put otkako su prošli prethodnu kontrolu progovori onaj za volanom.

"Reci?!"

"Tišu i mojne."

Čovjek koji je sjedio do njega lijevom rukom dodirnu desni kolutić na radiokasetofonu, a desnu izbacila kroz prozor, opusti je i dlanom dodirnu vreću limariju.

"Ekiki mukakaki", interesovao se policajac.

"Kukujuki eki eki. Pilipili."

"Pilipili?"

"Pilipili", potvrdi vozač, a policajac se sagnu i osmotri suvozača koji mu se nasmiješi. Crnac mu vrati osmijeh, bjeljim i kompletnijim zubalom, a onda im pokaza da prođu.

"Matero mi, pošiz'ću. Š'o koji kurac ima da pokaziva da moremo proć', a još nije digo kurčevu rampu."

"E?"

"Reci?"

"Pilipili."

"Bi l'?"

"Jok, eto ti 'ši!"

Čim zamakoše za krivinu obraslu drvljem i grmljem, stadoše u stranu, suvozač izade, ode do gepeka odakle, iza ručnog plastičnog frižiderčića izvadi dvije klipače.

"Oklen ti nikši'ćka?"

"Poslo Miri brat otetke."

"E?"

Obojica su pili.

"Ja sam mislio da mu je Šeki rodo, a ne..."

"Otetke?"

"Ja, to."

Pili su još.

"Ti si, matere mi", nastavi vozač s flašom u ruci, "zadnji' neko'ko hefti skroz zakofrcio."

"Š'o?"

"Pa ćuješ li ti, bolan, sebe?!"

"E, jes' ti pitanje?"

"Š'a sad fali pitanju, ba?"

"Realnost."

"Realnost?"

Probaše da nastave sa pivom, ali se zakocenuše i ispolivaše sebe, volan, šajbnu, pod i sebe.

"E njot si, nejma većeg."

"Ama, oklen t' ta šuplja priča?"

"Odvsaklen."

"E, Tita mi, neć' mo se pomać' odavljen, dok mi ne elabor'šeš do utancine..."

"Doklen?"

"Utanćine... n."

"Je l' to finski, matere ti?"

"Jok, nego zulu."

"Evo ga opet! Ovaj sad drot nije, al' onaj prošli je pričo zulu!"

"E, nije!"

"Jes'."

I tako puno puta.

"E", reče na kraju vozač.

"A?"

"Zakasn'ćemo."

"Kol'ko je?"

"Prev'še."

"Mašala!"

Uključise se u pust saobraćaj i nakon nekoliko kilometara ponovo stadoše pred spuštenom rampom i podignutim crncem.

"Pilipili", reče vozač.

"Hej, men, ju don't hev tu čraj. Spik ingliš."

"Vi, ovaj, futbol meć... Nir hir."

"Ar ju from bih?"

"Š'a?"

"Vi Bosanac?"

"Jok, eto ti si."

"Ja studiro u Rajvosa. Vi otale?"

"Ne. Ja sam iz Saraj'va. On je iz Želje."

"Vozdra", reče crnac.

"Vozdra, jaranae", oruži mu ruku i suvozač, prethodno ugasivši radiokasetofon.

"Šta ste to slušale?"

"Tomu."

"O! Ja više voli Šaban."

"Pa imamo i Šabana. Oba. I jednog Halida. O'š neku da t' poklonimo?"

"Fala, imam kod kuća."

"A o'š pivu?"

Sjedili su u hladu, ispred stražarske kućice. Šaban je ostao u kolima.

"Ne kontam, okle' u Južna Afrika nikšić piva?"

"A ja ne kontam đe su ostala raja", reče čovjek koji je ponekad vozio.

"Na tekma."

"Š'o su to tol'ko poran'li?"

"A, ne. Vi zakasnili."

"Kako zakasn'li?"

"Tekma počela u četir."

"Kako u četiri, kad sad nejma ni pola četiri?"

"Sada pola pet."

"Nije!"

"Jeste!"

I tako nešto manje puta.

"Kako, bolan, nije?"

"Lepo. Jutros menjano vreme."

Pod dignutom rampom koja se spuštala, smirivao se oblak prašine.

"Jebem ti Ćengu, da ti jebem! On će sve, mi samo da dođemo. Jebo mu pas mater! Ja ću baliju slušat'! Nisam ga sluš'o u Saraj'vu, sad sam ga naš'o u Afr'ci slušat'. Da nas tako zajebe, da nam ne ka'e da je od danas sve sahat ranije!"

Suvozač je ćutao.

"I da t' jebem Saraj'vo i Želju i pripreme i prijateljsku tekmu i radio Bosno moja i nov'ne Izbjegl'ćke večernje i Ćengu da t' jebem, da nas svi tako načisto upropaste! Pola tekme ćemo propustit'."

Suvozač krenu nešto da rekne.

"I jebem ti ovaj auto!"

"Š'a ti je, matere ti, sad auto krivo?"

"Š'o mi je krivo?"

"Š'o?!"

Vozač pritisnu pedal u nogom, kola stadoše, a njih dvojica titnatrama nastaviše ka šoferšajbni kroz koju se, zdesna, nazirao stadion.

"Eto zašto!"

"Ne kontam?"

"Ne kontam, jebi ga, ni ja! Prit'snem gas – kočii, prit'snem kočnicu – kočii..."

"A kvać'lo?"

Prvo jedan, a onda i drugi ne rekoše ništa.

"Ti si kvać'lo, 'naš'", reče, napusti volan i zalupi za sobom vrata.

Vratima zalupi i njegov jaran, prethodno promijenivši kasetu. Halid opet nije htio dijamante.

"Š'o se tol'ko nerviraš kad tek treba da se nerviraš?"

"Š'o tek treba da se nerviram, stare ti?"
"Pa zato što će, kad uđemo nastadion, na semaforu pisat' tri nula zanas."
Počeše da se smiju.
"Š'a je smiješno?"
"Oklen ti baš tri? Će nađe baš tri?"
"Nako, došlo mi."
Vozač se vrati u kola.
"E, da mi zajebemo tekmu, a ?"
"A đe b' ti", upita jarana vozač.
"Da se malo vratimo, pa skrenemo neđe, pored vode, popijemo još ono pivi š'o je ostalo, pa ćiku."
"Jes', pa da nas po'apaju krokod'li."
"U pravu si."
"Ma idemo na tekmu. Ako niš'a , tamo je Ćenga, a ja kad ga nađem, oko ću mu izvadi't."
"A metere ti, za koga Ćengiće navija?"
"Za 'Ajduk."
"A šupka!"
"Šatro, dajda mu bijo mornar."
"U mornar'ci?"
"Pa neće u pješadiji."
"Š'o? Ima mornar'ćka pješad'ja."
"Š'a rade, matere ti, trće zabrodom?"
Opet su se smijali.
"A... kad... a kad... trće za podmorn'com?"
Smijali su se i kad izadoše iz krtije, na istom takvom parkingu.
Ispred ulaza na tribinu muvali su se crnci u bermudama. I na terenu su se muvali crnci u gaćicama. Na tribinama, svud okolo, sjedili su bijelci.
"Š'a je sad ovo?!"
"Pred'gra", reče im jedan i nastavi da gricka košpe.
"Pa kad poć'nje tekma?"
"Zasat."
"E kad nađem onog Ćengu, kićmu ću mu..."
"Kog Ćengu?" bio je radoznao košpicar.
"A Ćengu."
"Ćengićeovog malog?"
"Ja."
"Taj ti se jutros preselio."
"Će se, ba, preselio?"
Košpicar pokaza na vedro nebo.
"Kako ba?"
"Pojeo ga krokodil."
"I njega?!"
S tribina krete mlak aplauz. Neko je bio dao go.